

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.340 van 7 maart 2012
in de zaak A. 202.409/X-14.935.**

In zake : Yves SOUVENIR
woonplaats kiezend te 3680 MAASEIK
Broekziepenstraat 10
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Raf Belde
kantoor houdend te 3680 NEEROETEREN
Spilstraat 18, bus 2

tegen :

1. de stad MAASEIK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Flamey en Pieter Jan Vervoort
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

Tussenkommende partij :

1. Jos SWENNEN
2. Maria OOSTERBOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ludo Vanstreels en Inge Craeghs
kantoor houdend te 3680 MAASEIK
Stationsplein 34
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :
 - a. het besluit van 26 april 2011 van de gemeenteraad van de stad Maaseik houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “houtzagerij Swennen”, en

- b. het besluit van 4 augustus 2011 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende goedkeuring van voormeld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 februari 2012.

Kamervoorzitter Roger Stevens heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Raf Belde, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Tom Kloeck, die loco advocaten Peter Flamey en Pieter-Jan Vervoort verschijnt voor de eerste verwerende partij, bestuurssecretaris Inge Willems, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Shauna De Leener, die loco advocaten Ludo Vanstreels en Inge Craeghs verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomen

3. Met een op 6 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift vragen Jos Swennen en Maria Oosterbos om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen, wat betreft het administratief kort geding.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De eerste verwerende partij en de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat voorsnog geen noodzaak om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over deze excepties dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

5. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

6. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december

1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

7. Ondanks het feit dat de verzoeker, in strijd met het bepaalde in artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991, heeft nagelaten in zijn verzoekschrift een duidelijk uiteenzetting weer te geven van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

berokkent, en de desbetreffende argumenten door de andere partijen en de Raad van State moeten opgespoord worden in de ongestructureerde doorlopende tekst van het verzoekschrift, blijken de verwerende en de tussenkommende partijen toch op een voldoende wijze begrepen te hebben dat de verzoeker zicht beroept op de door de houtzagerij veroorzaakte “stof- en geluidshinder”, alsmede op “geur en visuele hinder”. Tevens blijkt de verzoeker zich “zorgen” te maken “over de financiële gevolgen van zijn perceel”.

Zoals de verwerende en de tussenkommende partijen terecht aanvoeren, toont de verzoeker de voornoemde nadelen geenszins op concrete wijze aan, laat staan dat hij deze nadelen op zo’n wijze aannemelijk maakt dat er inderdaad sprake zou kunnen zijn van een als moeilijk te herstellen te beschouwen ernstig nadeel.

Bijgevolg beantwoordt de vordering niet aan de door artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde vereisten.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Jos Swennen en Maria Oosterbos tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeven maart 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

R. STEVENS